

## ГЛАВА VI.

### ПАСТЫРЕ-ТЪ ВИФЛЕЕМСKY.

Въ онаѣжъ ношѣ, когато ся родиль Спаситель, цѣлый Вифлеемъ былъ прѣдаденъ на длѣбокъ снѣ; не спали само нѣкои пастыре, които пазили на поле-то стада-та си. Тѣи были добры челоуѣцы. Души-тѣ имъ были кроткы и мирны, както ягнета-та, които тѣ пазили.

Въ тажъ ношѣ тыя пастыре веднага видѣли прѣдъ себе Ангела въ блѣскѣ отъ сїяніе небесно. Тѣ ся уплашили; но Ангела-тѣ имъ казалъ: „не бойте ся! Азъ ви благоуѣствувамъ радость великѣ, която ще бѣде за всичкы-тѣ челоуѣцы. Сега въ града-тѣ Давидовъ ся роди Спаситель. Вы ще намѣрите младенецъ, повитъ въ пелены и лежащъ въ ясли; отъ това ще Го познаете.“

Подиръ това пастыре-тѣ видѣли съ Ангела-благоуѣстника бесчисленно множество Ангелы, които славили Бога со священо пѣніе: „Слава въ вышнихъ Богу и на земли миръ, въ челоуѣцѣхъ благоуоленіе!“

„Да идемъ до Вифлеема“, говорили пастыре-тѣ единъ другому въ радостныя восторгъ. „Да идемъ да видимъ сами това, чтото ни каза Господь!“ Тѣи влѣзли въ знаемъ-тѣ имъ пещеръ; тамъ намѣрили Іосифа и Маріѣ и видѣли Боже-ственныя Младенецъ, Койго лежалъ въ ясли-тѣ. Тѣ ся при-близили и гледали на Него съ безмолвно благоуѣніе.

Марія и Іосифъ, които мыслили, че, освѣтъ нимъ, никому другому не е извѣстно рожденіе-то на Младенца, зачудили ся, кога видѣли, че е извѣстено това на пастыре-тѣ, които влѣзли при нихъ. Пастыре-тѣ имъ рассказали за явленіе-то, което видѣли, и излѣзли изъ пещеръ-тѣ, славящи и благодарящи Бога за всичко, что видѣли и чули, и приказвали това на всичкы-тѣ си знаемы. А Марія пазила и слагала въ сѣрдце-то си всичко, что было казано за Младенца.